

Το περιστατικό με το άγαλμα της Αφροδίτης

Μια Κυριακή ο Άγιος λειτουργούσε στο ναό της πόλης που ήταν γεμάτος από Χριστιανούς, οι οποίοι παρακολουθούσαν τη λειτουργία. Ένας μεγάλος θόρυβος από φωνές, τραγούδια και χορούς έκαναν τους Χριστιανούς να βγουν από το ναό, για να δουν τι συμβαίνει. Ήταν μια μεγάλη πομπή Αμαθουσίων ειδωλολατρών, οι οποίοι γιόρταζαν μια γιορτή της Αφροδίτης. Κρατώντας στην αγκαλιά τους το άγαλμα της θεάς έκαναν παρέλαση έξω από το ναό χορεύοντας και τραγουδώντας. Ο Άγιος Τύχωνας βγήκε αμέσως στη θύρα του ναού και φώναξε στους ειδωλολάτρες πως κάνουν μεγάλη αμαρτία μπροστά στα είδωλα. Εκείνη τη στιγμή το άγαλμα της Αφροδίτης, που ήταν καμωμένο από μάρμαρο, έλιωσε κι έγινε χύμα. Οι ειδωλολάτρες τρόμαξαν. Χλωμοί από το φόβο τους μπήκαν στο ναό και ζήτησαν τη βοήθεια του Αγίου Τύχωνα, ο οποίος τους δίδαξε τη χριστιανική πίστη και τους βάπτισε όλους.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος γ΄, Θείας Πίστεως

«Θείας έτυχες, ιερατείας,
νεύσει κρείττοني εκλελεγμένος,
ως θεράπων της Τριάδος επάξιος-
συ γαρ των έργων εκλάμπων ταις
χάρισι, την Εκκλησίαν εστήριξας
θαύμασι.

Τύχων Ὅσιε, Χριστόν τον Θεόν
ικέτευε, δωρήσασθαι ημίν το μέγα
έλεος.»

Σχεδιασμός:

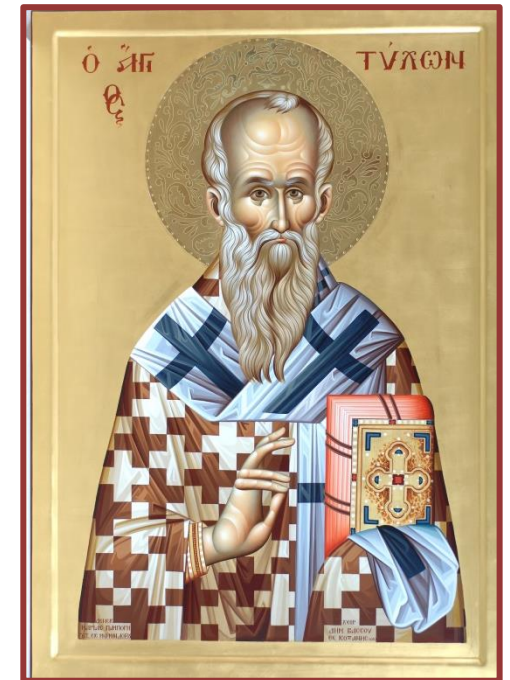
Υλικό: Ιερά Μητρόπολις Λεμεσού

Επιμέλεια: Πολιτιστικός Όμιλος
Αγίου Τύχωνα

Χορηγός: Κοινοτικό Συμβούλιο
Αγίου Τύχωνα

Ο ΒΙΟΣ ΤΟΥ

ΑΓΙΟΥ ΤΥΧΩΝΑ

Η Εκκλησία μας τιμά τη μνήμη
του μεγάλου Ιεράρχη της
Αμαθούντος, **Αγίου Τύχωνα,**
στις 16 Ιουνίου.

Ο Άγιος Τύχων, γεννήθηκε στην Αμαθούντα τον 4^ο αιώνα μ.Χ. Οι γονείς του ήταν ευσεβείς άνθρωποι και φρόντισαν να διδάξουν στο παιδί τους τα λόγια του Χριστού, την αγάπη προς τους άλλους και γενικά όλες τις χριστιανικές αρετές.

Η παιδική Του ηλικία

Ο Άγιος, από μικρή ηλικία, μελετούσε καθημερινά το λόγο του Θεού. Επιμελής και προσεχτικός καθώς ήταν, κατόρθωσε με τον καιρό να αποκτήσει μόρφωση ζηλευτή κι αξιόλογη.

Όταν ο Άγιος ήταν μικρός, εργαζόταν στο αρτοποιείο του πατέρα του. Αντί όμως να πουλά τα ψωμιά, τα χάριζε στους φτωχούς και σε όσους δεν είχαν να πληρώσουν. Όταν το έμαθε αυτό ο πατέρας του στενοχωρήθηκε πολύ. Ο Τύχωνας, όμως, έλεγε στον πατέρα του πως τους άρτους τους δανείζει στο Θεό και ότι έχει «έγγραφον χρεωστικής ομολογίας», ότι τους πήρε ο Θεός. Έτσι, όταν πήγαν στην αποθήκη για να του δείξει ο πατέρας του πως δεν έχουν άλλο αλεύρι, αντίκρισαν κάτι το απίστευτο. Το θαύμα έγινε! Η σιταποθήκη, που ήταν νωρίτερα αδειανή, τώρα είχε γεμίσει σιτάρι πολύ περισσότερο από όσο την είχαν γεμίσει κατά τη διάρκεια του θέρους.

Το πνευματικό Του έργο

Όταν μεγάλωσε του ανέθεσαν στην Εκκλησία το έργο του αναγνώστη και όλοι έβλεπαν στο πρόσωπό του τον μελλοντικό τους πνευματικό αρχηγό.

Όταν πέθανε ο πατέρας του, ο Άγιος πούλησε ό,τι κληρονόμησε και τα μοίρασε στους φτωχούς. Έτσι ελεύθερος πια από τις κοσμικές φροντίδες ανέλαβε το ιερό έργο της ιεροσύνης. Χειροτονήθηκε διάκονος και μετά πρεσβύτερος από τον Επίσκοπο Αμαθούντος Άγιο Μνημόνιο.

Τώρα πια ο Άγιος Τύχωνας αρχίζει τον αγώνα του για τη σωτηρία του λαού του. Διδάσκει και νουθετεί τους ανθρώπους με αποτέλεσμα πολλοί ειδωλολάτρεις να γίνουν χριστιανοί.

Ο Άγιος ως Επίσκοπος

Όταν πέθανε ο Επίσκοπος της Αμαθούντος Μνημόνιος, όλος ο λαός στράφηκε προς τον Τύχωνα και μ' ένα στόμα τον ανέδειξε Ιεράρχη του. Ως Επίσκοπος Αμαθούντος ο Άγιος Τύχωνας είχε αναπτύξει έντονη δραστηριότητα κι είχε συμβάλει σημαντικά στην εδραίωση του Χριστιανισμού στην επισκοπική του περιφέρεια. Στο βίο του αναφέρεται ότι είχε επιτελέσει σοβαρό έργο διαφώτισης των Ελλήνων και των Ιουδαίων για το Χριστιανισμό κι είχε βαπτίσει πολλούς, όπως την ίδια την ιέρεια της Αρτέμιδος.

Αυτό έγινε μια μέρα, όταν ο Άγιος πήρε μαστίγιο στο χέρι και με κίνδυνο της ζωής του μπήκε σ' ένα ειδωλολατρικό ναό. Εκεί, άρχισε να ελέγχει την ιέρεια της

Αρτέμιδος. Η ιέρεια πίστεψε και, αφού δέχτηκε το Βάπτισμα, έγινε Χριστιανή και ονομάστηκε Ευήθεια.

Σύμφωνα με την παράδοση ήταν αυστηρός αλλά και μαχητικός κατά της ειδωλολατρίας. Συνέτριψε ακόμη κι αυτό το άγαλμα της θεάς Αφροδίτης, καυτηριάζοντας ταυτόχρονα τους πιστούς της που μετείχαν σε οργιώδεις τελετές, πολλούς δε απ' αυτούς κατήχησε και βάφτισε, εντάσσοντάς τους στο χριστιανικό ποίμνιο. Αναφέρεται ακόμη ότι είχε το χάρισμα να θεραπεύει αρρώστους.

Όταν έφθασε ο καιρός να φύγει από τον παρόντα κόσμο, ο Άγιος πήγε σ' ένα χωράφι της Επισκοπής του την ημέρα που το θέριζαν και άρχισε να μιλά με τους εργάτες. Τους δίδασκε ν' αγαπούν το Θεό και να εφαρμόζουν τις εντολές Του. Όπως μιλούσε, άκουσε φωνή από τον ουρανό που έλεγε: «Τύχων! Δούλε αγαθέ και πιστέ! Εργάτα αγαπημένε! Στα λίγα που σου έδωσα υπήρξες πιστός... ετοιμάσου τώρα για τη χαρά του ουρανού που σε περιμένει».

Πράγματι, μετά από τρεις μέρες ο Άγιος αρρώστησε. Αφού κάλεσε κοντά του τη μητέρα του, που ζούσε ακόμη και μερικούς κληρικούς, τους μίλησε για τη μέλλουσα ζωή, τους παρηγόρησε και τους είπε να μείνουν πιστοί μέχρι θανάτου στον Κύριο. Ύστερα από λίγο ο Κύριος τον πήρε κοντά Του.